Люблю я в неділю по місту пройти
Так собі, просто, без цілі й мети
На площі Навона на хвильку спинюся,
На обеліск іще раз подивлюся
Та полюбуюся трохи прохожими,
Гляну, як римляни лижуть морозиво,
Потім помалу далі піду,
Послухать, як музика грає в саду,
Потім ізнову на площі стану
Біля чудового фонтана.
Отут би присісти, вдихать прохолоду,
Та місця не; знайдеш — такого народу!
Тісними рядами бабусі і мами
Сидять на ограді з своїми дітками.
А де ж батьки їх? Річ відома —
Вони сьогодні працюють дома;
У кожного є якісь підробітки,
Бо свято святом, а гроші брать звідки?